

Quinta Odelouca
Donderdag 3 augustus 2006
Jrg 1 nr 2

Beste Nieuwsbrieflezers,

Hier is dan onze tweede nieuwsbrief. We weten dat velen van jullie er weer naar uit kijken. Bedankt voor alle leuke reacties op de eerste nieuwsbrief! Het is leuk om te merken dat jullie met ons meeleven. We hebben zelfs al enkele bezoekers hier gehad die hun nieuwsgierigheid niet langer konden bedwingen! Het is lekker om dan weer even Nederlands te kunnen praten en nieuwtjes te horen van het thuisfront. Mocht je zelf ook zulke plannen hebben, laat het ons dan gewoon even weten (telefoonnummers staan onderaan), dan heb je tenminste de garantie dat je ons ook vindt, want dat is niet zo gemakkelijk en niet iedere Portugees kent ons. Ook al worden we hier steeds bekender.

Inmiddels zijn we al weer drie maanden verder en er is in die tijd verschrikkelijk veel gebeurd. Eind april, begin mei hebben ons land zien verkleuren van een prachtig bloementapijt naar goudgeel hooi. Het was een heel karwei om de stukken land vlak om het huisje en de caravan te maaien. Het bracht bulten hooi op. Gelukkig wilde Manuel, de schaapsherder er wel wat van hebben, maar er is nog veel blijven liggen. We hebben dat goed ver van huis en caravan neergelegd, voor het geval er brand zou komen. We hadden toen nog geen water, waarmee we het terrein nat konden houden.

Bij Manuel zijn begin mei de schapen geschoren. Het was warm die dag en het stonk behoorlijk in de stal. Manuel keek nogal bezorgd, want hij was bang dat zijn schapen teveel gestresst zouden raken. Het zag er allemaal ook niet zo zachtzinnig uit. Maar op de foto (zie link onderaan de nieuwsbrief) lacht Manuel gelukkig weer. Hij fladderde maar wat rond en hield zich vooral bezig met het juiste schaap de juiste bel weer om doen.

Water!

Op 30 mei is er naar water geboord. Voor ons een belangrijke dag. 's Morgens vroeg hoorden we ze, voordat we ze zagen, al minstens een kwartier lang in de heuvels ronken. Tergend langzaam kwamen ze ons terrein op gereden. Het duurde nog een hele tijd voordat alles op de juiste plek stond, maar om 9.00 uur kon er begonnen worden met boren.

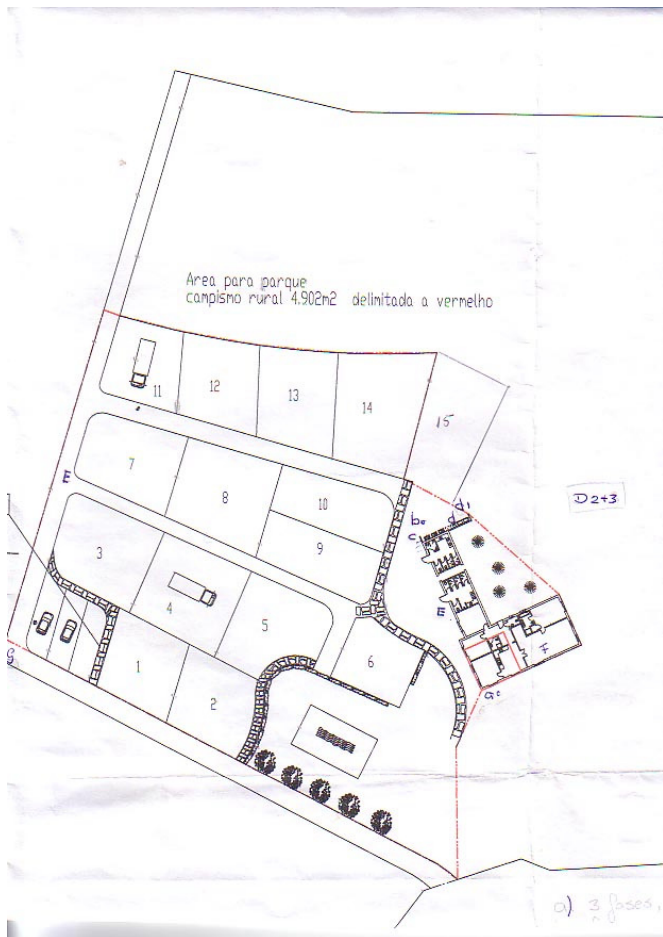
Het was al snel raak, na 12 meter kwam er al water. Maar dat was nog niet zoveel. Na 70 meter (het was inmiddels half twaalf) werd er een flinke ader aangeboord. Toen moesten we een beslissing nemen, verder boren of niet? Er werd geadviseerd nog door te boren. Maar dat laatste traject leverde niet meer zoveel op.

Toch geven alle aders bij elkaar ons in totaal meer dan 4000 liter water per uur. Dat is meer dan in de omgeving hier gebruikelijk is en ruim voldoende om alles te kunnen voorzien van water. Dus we zijn er erg blij mee. Water is hier nog altijd een schaars goed.

Aanvraag camping terrein

Inmiddels hebben we na veel zoeken een goede Portugese architect gevonden die met ons mee wil denken over de bouw van ons huis en de inrichting van de camping. Hij doet erg zijn best op zijn Engels en wij op ons Portugees. Met hem zijn we opnieuw begonnen om de aanvragen, voorzien van stapels documenten, naar de verschillende departementen in Faro te versturen. De vorige architect had letterlijk nog niets gedaan!

Inmiddels hebben we van een aantal departementen een positief bericht teruggekregen. Van die kant verwachten we weinig problemen. We hebben ook een aantal keren bij de gemeente Silves gevraagd of het douchegebouw tussen de kampeerplekken gebouwd kon worden. Maar we hoorden steeds dat dit niet kon. We hebben toen onderzocht of we met houtskeletbouw de vergunningsregels konden omzeilen, maar ook dan zijn er bouwvergunningen nodig. Dus na een allerlaatste gesprek met de gemeentelijke architect hebben we maar besloten te doen wat zij wilden: het huis en het douchegebouw aan elkaar vast bouwen. Dat levert het minste oponthoud op. Onze oorspronkelijke tekeningen zijn dus volledig op hun kop gezet. Een globaal overzicht van hoe het nu gaat worden zien jullie hier.

Omdat we maar 5000m² land als kampeerterrein mogen inrichten –en om onnavolgbare redenen moet dit inclusief ons huis zijn - zijn er maar

15 plekken ingetekend. Later, na de goedkeuring, komen er meer plekken bij in de olijvenhof. De olijfboompjes die na de brand in 2003 weer zijn opgekomen, zijn na onze rigoureuze snoeibeurt en de overvloedige regen van dit voorjaar flink gegroeid. Enkele boompjes hebben zelfs al weer olijven. Maar ze zijn nog wel erg dun hoor!

'Tudo é bem'

Het aanleggen van de elektriciteit hier in Portugal is een hoofdstuk apart. Daar moeten we eerst iets over uitleggen. De elektra in een huis kan door een gewone elektricien aangelegd worden, inclusief aardlekschakelaars en stoppenkasten. De aansluiting buiten wordt door de EDP, de Portugese elektriciteitsmaatschappij, uitbesteed aan verschillende particuliere bedrijven. De een mag de elektra buiten het huis aanleggen, maar weer niet de echte connectie met de draden in de paal maken en ook geen meterkast aanleggen. Dit is dan weer uitbesteed aan een ander bedrijf.

De elektra in het huisje was dus al op 27 maart aangelegd door Luis, onze elektricien. Daarna was de EDP aan de beurt. De EDP is van alle bedrijven die hier iets moesten uitvoeren het vaakst geweest. Niet om te werken, alleen om te kijken. Steeds werden, nadat voor de zoveelste keer in een kastje was gekeken – en vaak zelfs meerdere malen door dezelfde persoon, waaronder Senhor D. - de inmiddels bij ons historische woorden gesproken: 'tudo é bem' (alles is goed). En steeds vroegen wij weer: "maar wanneer komen jullie nu alles aansluiten?" Daar kregen we nooit antwoord op. Er is minstens zeven keer en meerdere keren door dezelfde persoon, in dat ene kastje gekeken. Totdat op een vrijdagmorgen (het is inmiddels 12 mei) Senhor D. belooft dat ze 's middags zullen komen. Maar om 16.00 uur is er nog niemand verschenen. En toen hebben we ons een beetje kwaad gemaakt. We waren het wachten zat.

De eerste stap was om naar het elektriciteitsbedrijf te bellen dat de aansluiting zou maken. We bleven geduldig wachten tot er iemand gevonden was die Engels sprak, want als het op een discussie aankomt is ons Portugees nog onvoldoende. Hij zou contact opnemen met Sr. D. de man die alles aan moest leggen. Dat is ook keurig gebeurd want na een paar minuten kregen we Sr. D. aan de lijn. Maar deze man spreekt alleen Portugees en wel op zodanige wijze dat we er geen woord van kunnen begrijpen. Hij walst letterlijk met een spraakwaterval over ons heen en gooit daarna de haak erop. Toen waren we pas echt kwaad!

De volgende stap was om Luis onze elektricien in te schakelen voor een oplossing. Maar ook Luis spreekt alleen Portugees. Dat is geen probleem als je ook met handen en voeten duidelijk kunt maken wat je wilt, maar nu wel. Dus besluiten we om de man te bellen die ons in contact heeft gebracht met Luis. Hij spreekt een beetje Engels. Hij belooft om Luis te bellen en zie: nog geen kwartier daarna komen er 2 mannen ons terrein op rijden. Het is inmiddels dus bijna half zes, ze waren vast al bezig om het weekend te verwelkomen in het plaatselijke café. Eén van de twee klimt behendig in de paal en doet al het werk, de ander staat er bij te kijken. Uiteindelijk is om 19.00 het karwei geklaard. We waren best wel een beetje trots op onszelf dat we dit voor elkaar hadden gekregen.

Maar toen begon het grote wachten opnieuw. De volgende fase was voor het derde bedrijf. Het is zo frustrerend om te zien dat alles klaar is, maar nog steeds geen aansluiting te hebben. We hebben op de echte aansluiting moeten wachten tot 15 juni. Dit bedrijf was overigens keurig en goed in het werk. Maar er waren in plaats van drie fases zoals was afgesproken maar twee fases aanwezig. Dus zijn twee dagen later (ze hadden beloofd snel terug te komen en dat dezen ze ook!) uiteindelijk alle draden over honderden meters opnieuw aangelegd (zie foto). Wij snappen inmiddels waarom elektriciteit hier duur is. Maar het schijnt dat we het vlot voor elkaar hebben gekregen, zegt iedereen hier in Portugal...

Gelukkig kon nu ook eindelijk een pomp in de 'borehole' (of op z'n Portugees 'furo') aangelegd worden. Na een aantal offertes aangevraagd te hebben, zijn we uiteindelijk bij de plaatselijke smid terecht gekomen. Binnen een week was alles aangelegd en op 30 juni hadden we eindelijk water! Het water is inmiddels getest en voorzien van een filter. Er moeten echter nog twee filters bijgeplaatst worden, een voor het fijne stof en een om al het ijzer eruit te filteren, want dat laatste is een ramp voor alle warmwaterleidingen en apparaten.

Septic tank

Vorige week is Bert met onze aannemer, Irineu, gestart om een septic tank te bouwen. Het wordt meteen een hele grote, geschikt voor de camping. Eigenlijk moet ook een septic tank eerst bij de gemeente aangevraagd worden. Maar we willen niet wachten tot de echte bouw, volgend jaar, want zonder dat is het verschrikkelijk behelpen. Van de architect hebben we de tekeningen gekregen, dus het bouwen gebeurt helemaal volgens de regels. Een groot stuk van ons terrein ligt nu dus overhoop, dat moeten we er voor over hebben. Een heel ander gezicht dan de mooie bloemenweiden van eind april. Maar volgend jaar is daar vast weer voldoende overheen gegroeid.

Met deze laatste aansluiting is ons huisje nu volledig bewoonbaar. We hebben een aanrecht, een douche, een wastafel en een toilet in het huisje gebouwd. Er is zelfs Nederlandse televisie! De caravan wordt alleen nog maar gebruikt als kantoor (we hebben ook al ADSL) en om te slapen.

Binnenkort gaan we nog een overdekt terras bouwen, want onder de luifel van de caravan is het 's middags wel erg warm. Maar met een buitendouche en een plastic zwembadje houden we het goed vol. En het grote voordeel van de plek waar wij zitten is, dat het 's avonds als de zon onder is, lekker afkoelt.

Ons leven gaat er steeds normaler uitzien. We hebben zelfs zo nu en dan tijd om te recreëren en wat van de omgeving te gaan ontdekken.

Ondanks het feit dat het allemaal veel langzamer gaat dan gepland, willen we toch nog steeds in het voorjaar van 2007 met de camping starten. Dat moet ook wel, want dan moet er weer eens geld verdiend worden om van te leven.

We vinden het nog steeds een goede keuze om hier meteen naar toe te gaan en niet in Nederland te blijven doorwerken totdat alles gebouwd is. Want we hebben inmiddels gemerkt dat Portugezen (niet alle!) niet iets uit zichzelf doen. Als je denkt dat je een afspraak hebt om werk te laten uitvoeren, doen ze niets totdat je er zelf

weer om vraagt. Gelukkig zijn er ook Portugezen die zo actief zijn dat ze zelfs op zondagmorgen om 9.00 uur op de stoep willen staan. Maar die moesten we eerst wel vinden en dat kostte tijd. We hebben inmiddels geleerd dat we die tijd maar beter kunnen nemen om later niet in de problemen te komen. We hebben nu een fijn stel mensen om ons heen verzameld, waar we op kunnen bouwen.

Zoals het er nu uit ziet lopen we drie maanden achter op schema. En de aannemer en architect kijken ook bedenkelijk bij onze volgende tijdstermijnen. We hebben ons er al een beetje mee verzoend dat we ons nieuwe huis vast niet eerder dan eind 2007 zullen betrekken. Maar de camping gaat open, desnoods met tijdelijke voorzieningen, dat is zeker.

Alleen de mensen die bij ons een appartement willen huren zullen dus nog even moeten wachten tot eind 2007, maar we hopen dat dit het wachten waard zal zijn!

Meer foto's kunnen jullie vinden op onze website. Klik hier www.quintaodelouca.com/fotosnieuwsbrief2

Met de hartelijke groeten van Thea en Bert

Quinta Odelouca
Vale Grande, Monte das Pitas
Caixa Postal no. 644-S
8375-216 São Marcos da Serra
Portugal

www.quintaodelouca.com
info@quintaodelouca.com

00351 282 36 1718 (vast)
00351 96 445 1219 (mobiel)

Ps. Mobiel bellen lukt in de Vale Grande niet zo goed. Het beste kun je eerst proberen de vaste telefoon te bellen. Mochten we niet opnemen, probeer dan mobiel.